

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wprowadzonego w życie przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa w postaci zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tejże decyzji;
- w każdym razie, obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy ustaleniu domniemywanego środka pomocy i przy uznaniu go za system pomocy w rozumieniu art. 1 lit. d) rozporządzenia Rady 2015/1589 ⁽¹⁾ i art. 107 TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 107 TFUE, nie przedstawiła uzasadnienia i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, gdy uznała, że belgijski system decyzji podatkowych dotyczących nadmiernych zysków stanowi środek pomocy państwa.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady 2015/1589 oraz ogólne zasady pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań, gdy nakazała odzyskanie domniemywanej pomocy.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 6 TFUE i zasadę równego traktowania oraz nadużyła władzy, gdy zastosowała przepisy dotyczące pomocy państwa celem zakazania belgijskiego systemu decyzji podatkowych dotyczących nadmiernych zysków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2016 r. – ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i in./Komisja

(Sprawa T-364/16)

(2016/C 305/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. (Ostrava-Kunčice, Republika Czeska) i 12 innych skarżących (przedstawiciele: G. Berrisch, lawyer, B. Byrne, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej wydanej w dniu 6 czerwca 2016 r. lub wcześniej w sprawie usunięcia Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd z listy spółek wymienionych w ramach dodatkowego kodu TARIC A950 i umieszczenia jej w ramach nowego dodatkowego kodu TARIC C129 dla wszystkich kodów TARIC wymienionych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2272 z dnia 7 grudnia 2015 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. 2015 L 322, s. 21) i tym samym zmniejszającej stawkę cła antydumpingowego mającą zastosowanie do przywozu rur i przewodów bez szwu produkowanych przez Hubei do 0 %,

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, zgodnie z którym zaskarżona decyzja nie ma podstawy prawnej przez co narusza art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2272 i załącznik do niego.

Komisja Europejska oparła zaskarżoną decyzję na wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. i in./Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd i Rada Unii Europejskiej/Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209), w którym Trybunał utrzymał w mocy wyrok Sądu w sprawie Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd/Rada Unii Europejskiej (T-528/09, EU:T:2014:35), w którym Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 z nakładającego cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w zakresie w jakim nałożono w nim cło antydumpingowe na produkty wytwarzane przez Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd. Według skarżących, Komisja Europejska niesłusznie rozszerzyła stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 na rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2272 gdyż to drugie rozporządzenie nie było przedmiotem sporu w poprzednich sprawach przed sądami Unii. W konsekwencji wydanie przez Komisję Europejską zaskarżonej decyzji możliwe byłoby dopiero po uchyleniu rozporządzenia (UE) 2015/2272.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2016 r. – Brunner/EUIPO – CBM (H HOLY HAFERL HAFERL SHOE COUTURE)

(Sprawa T-367/16)

(2016/C 305/70)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gerd Brunner (Moosthenning, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Maenz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zurych, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „H HOLY HAFERL HAFERL SHOE COUTURE” – zgłoszenie nr 11 988 144

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie R 2943/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej z dnia 10 maja 2016 r. (sprawa R 2943/2014-5);